

[Skatteministeren]

Så har der været denne meget ivrige diskussion om forslaget til forbindelse til skattereformen, og som nævnt før har hr. Lykketoft påstået, at der skulle være tale om et brud på skatteforaftalen fra 1985.

Regeringen må klart afvise den påstand. Som det allerede flere gange er blevet ført frem, blev forhøjelsen af selskabsskattesatsen i 1985 gennemført helt uafhængigt af skattereformforhandlingerne, og uden at Socialdemokratiet stemte for forhøjelsen. Forhøjelsen af selskabsskatten i 1985 fra 40 pct. til 50 pct. er da heller ikke nævnt i forligsteksten, men blot indeholdt i en linje i en tabel om de samlede endelige provenuvirkninger af skattereformen.

Der udspandt sig mellem hr. Lykketoft og hr. Kofod-Svendssen en særlig diskussion, om fonds- og foreningsbeskatningen dog ikke kunne siges at være en integreret del af skattereformen. Det kan jeg bekræfte: hr. Lykketoft har ret i, at selve dette at indføre – som det skete med skattereformen – beskatning af fonde og foreninger m.v. er en del af skattereformen. Men at skatteprocenten for fonde og foreninger osv. blev fastsat til 50, var alene en systemmæssig konsekvens af, at der i forvejen var fastsat en selskabsskatteprocenten i forvejen var fastsat til 50.

Det kan jeg også underbygge ved at henvise til de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget om fondsbeskatningen, for i disse bemærkninger til fondsbeskatningslovsforslaget blev der nemlig henvist som begrundelse for en beskatningsprocent på 50 til selskabsskatteprocenten. Det forhold, at denne nye beskatning blev fastsat til 50, er altså alene en systemmæssig konsekvens af, at der i forvejen var fastsat en selskabsskat på 50 helt uafhængigt af skattereformen.

Hr. Lykketoft har også sagt, at denne reduktion af selskabsskatten fra 50 til 40 bryder med de, skal vi kalde det parallellitetsbetragtninger, der lå bag skattereformen.

Også det må jeg afvise. Allerede fra skattereformens start var der ikke fuldstændig parallellitet og symmetri, som det hedder, mellem skattesatserne. Jeg skal gerne medgive – og det ved hr. Lykketoft også er mit grundsynspunkt – at det er en fordel, at der er symmetri i beskatningen af selskaber og kapitalindkomst, men selv ved indgåelsen af skattereformforliget i 1985 blev den målsætning af forskellige andre hensyn ikke ført ud konsekvent i sin yderste konsekvens.

De nuværende skatteregler indebærer et spænd mellem en selskabsskattesats på 50 pct. og en skattesats for kapitalindkomst på 57-58 pct. Allerede her har vi altså et spænd i gennemsnitssatserne. Men det er jo kun i gennemsnit, for på grund af variationerne i de kommunale skatteprocenter kan kapitalindkomstbeskatningen variere typisk mellem 45 og 60 pct. Og så er der jo endelig nogle skatteydere, som stadig er under skattereformens overgangsordning, og som har kapitalindkomstbeskatning helt op til 68 pct.

Der er altså stribevis af eksempler på, at med skattereformen er der ikke indbygget konsekvent parallellitet og symmetri.

Jeg gentager, at jeg selv sagt også som hr. Lykketoft er af den opfattelse, at det klart er en fordel, at der er det mindst mulige spænd imellem de forskellige skattesatser. Men der er faktisk mulighed for at leve udmærket med et lille spænd imellem skattesatserne; f.eks. er der jo ret store faste omkostninger knyttet til at lave skattetænkning omkring forskelle i skattesatser, og disse omkostninger betyder altså, at kapitalindkomst- og selskabsskattesatserne godt kan være moderat afvigende, uden at det fører til betydelig spekulation.

Socialdemokratiet ved hr. Lykketoft har så anført forskellige konkrete eksempler på, at det at sænke selskabsskatten til 40 vil krænke ånden i skattereformen – for jeg tror, de fleste vist må medgive, at det i hvert fald ikke er bogstaven, der krænkes. Men Socialdemokratiet har så snarere kørt på: jamen så er det ånden i skattereformen, der bliver krænket. Også det må jeg afvise.

Det første eksempel, Socialdemokratiet drog frem, var eksemplet med akkumulerende investeringsforeninger, og eksemplet gik i al sin enkelhed ud på, at nu kunne der laves spekulation ved, at man optog et lån, hvor fradragsværdien kunne være op til 58 pct., og så kunne man placere pengene i akkumulerende investeringsforeninger, der kun blev beskattet med 40 pct., sagde Socialdemokratiet. Men det sagde Socialdemokratiet, før regeringens lovforslag blev fremsat, og dette lovforslag indeholder som bekendt ikke en sænkning af selskabsskatten fra 50 til 40. Her forbliver selskabsskattesatsen på 50.

Så siger hr. Lykketoft, at det er noget, regeringen er kommet i tanker om i sidste øjeblik.